

Aan de leden van de Raad van Toezicht van Stichting (Gelijk)waardig Herstel

Gert-Jan Segers (Voorzitter)

Ference Lamp (Penningmeester)

Zahra Sebbar (Lid)

Den Haag, 27 augustus 2024

Beste Gert-Jan, Ference en Zahra,

De gebeurtenissen van de afgelopen weken hebben mij in alle opzichten overdonderd. Al meer dan twintig jaar vaar ik op het kompas dat niemand het verdient om er niet bij te horen. Mensen die moeite hebben met lezen en schrijven. Kinderen die buiten de boot vallen in het onderwijs. Jongeren in de jeugdzorg. En vier jaar geleden zijn jij, Zahra, en andere jongeren wiens ouders onterecht zijn beschuldigd van fraude, op mijn pad gekomen.

Wat volgde was één grote les in nederigheid, die ik eigenlijk iedereen gun. En ook een ongemakkelijke reis, want zoals ik twee jaar geleden in een interview heb gezegd, vind ik dat niemand iemand anders nodig zou moeten hebben om een gezicht te hebben. Deze overtuiging is de afgelopen weken alleen maar gegroeid.

Alles wat is gezegd en gebeurd heb ik goed op me in laten inwerken en afgewogen. Dit weekend ben ik tot het besluit gekomen, dat ik mijn rol als voorzitter van het bestuur van onze baanbrekende stichting niet langer voldoende vanuit de inhoud kan vervullen. Het allerlaatste dat ik wil is dat het om mij gaat en om mensen en organisaties die me aan het hart gaan, in verlegenheid te brengen.

Van heel veel ouders, jongeren en kinderen die geraakt zijn door de toeslagenaffaire hebben Gerd en ik het (broze) vertrouwen gekregen om ons samen met hen en vele toegewijde experts maximaal in te spannen voor een menselijke en rechtvaardige oplossing. Met het tekenen van de overeenkomst met onze stichting op 16 juli heeft ook het Ministerie van Financiën dit vertrouwen bekrachtigd. De onverwachte ophef die daarna is ontstaan leidt af van de doelstelling: het bereiken van eer- en rechtsherstel voor erkend benadeelde ouders en hun kinderen, zodat zij weer onderdeel worden van de Nederlandse samenleving. Luisteren is voor mij nooit vrijblijvend en wegkijken geen optie.

In het afgelopen eerste jaar van de stichting is een robuuste, veerkrachtige en professionele organisatie opgebouwd die nu weer aan de slag gaat om herstel te kunnen faciliteren, in constructieve samenwerking met het ministerie en andere betrokkenen.

Er is nog een lange weg te gaan. Met een rotsvast vertrouwen in iedereen die hier de schouders onder zet, blijf ik volledig geïmmiteerd aan de gezamenlijke missie, maar niet meer vanuit de formele bestuursrol die toch kwetsbaar bleek. Ik ben trots op dit unieke collectief van inmiddels meer dan 100 intrinsiek gemotiveerde collega's, al zo'n 3500 vrijwillig Luisterend Schrijvers en tientallen toonaangevende organisaties. Niets mag het gelijkwaardig herstel van de ruim 2200 ouders die nu bezig zijn - en de velen die wellicht nog voor deze herstelroute kiezen - verder in de weg staan. En laten we nooit vergeten dat onze stichting vanuit, voor en door kinderen, jongeren en ouders zélf is ontstaan.

Mijn dank is groot voor jullie vertrouwen en intensieve betrokkenheid in het afgelopen jaar, zowel op de voorgrond als op de achtergrond, om te doen wat nodig was in het belang van de mensen om wie het gaat en het grotere doel van heling en verzoening in de hele samenleving.

*met warme groet,
Laurentien*